

4) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger.

5) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Tilvejrbringelsen af Jordblodder for Landarbejdere.

Mødet hævet Kl. 4.40.

Mi og firindstyvende Møde.

Onsdagen den 24de Februar 1897, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ordningen af Hærens Intendanturkorps.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 886 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1045 ff.).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag sættes under Forhandling.

Formanden (Eofus Høgsbro): Der er i Ændringsforslagene at rette nogle Smaafejl. Der staar i Ændringsforslag Nr. 13: „4de Punktum“, det skulde være „5te Punktum“, i Ændringsforslag Nr. 14 staar: „1ste Stykke, 1ste Punktum“, men der skulde staa: „1ste og 2det Punktum“. I Ændringsforslag Nr. 24 staar: „I 2den Linie“ i Stedet for: „I sidste Stykke, 2den Linie“.

Ordføreren (Evend Høgsbro): Det er i det mindste 13de Gang, at der foreligger Forslag for Folketinget til Lov om Omordning af Hærens Forplejningsvæsen, og 15de Gang, at et saadant Forslag foreligger for Rigsdagen. Jeg siger i det

mindste; thi efter den gældende Lov af 26de Maj 1868 § 22 skulde den forelægges til Revision i Forbindelse med Loven om Hærens Ordning. Jeg maa altsaa gaa ud fra, at den har været forelagt allerede i Halvfjerdserne til Revision sammen med Hærløven af 6te Juli 1867. Det har jeg ikke nærmere undersøgt; men saa meget er givet, at siden 1880—81 er det 13de Gang, at den Sag nu foreligger for Folketinget, og dog er det første Gang i Dag, at den kommer til 2den Behandling. Hidtil er den aldrig kommen længere end til 1ste Behandling og Henvi- ning til Udvalg, og der er den bleven liggende. I Landstinget, hvor Forslaget har foreligget fire Gange, har det to Gange været vedtaget; men nogen Lov er der som sagt aldrig kommet ud af det; naar der nu denne Gang er, som jeg tør haabe, en nærliggende Udsigt til, at vi ville kunne naa et Resultat, som vil tilfredsstille alle ogsaa den højtærede Krigsminister, saa ligger det for det første i den Stikkelse, som det oprinde- lige Lovforslag havde, da det blev os fore- lagt, og som for øvrigt i Aar er ganske stemmende med den, det havde, da det blev forelagt i den sidste Halvdel af Samlingen i Fjor. Den Stikkelse, hvori Lovforslaget da blev os forelagt, altsaa første Gang i den nuværende højtærede Krigsministers Embedstid som Minister, frembød nemlig paa to Punkter en væsentlig Smødefommen over for Folketingets sædvanlige Ønsker. For det første derved, at det paakrævede en mindre Udgiftsforøgelse i Forhold til det bestaaende end tidligere. Det første af de Lovforslag, jeg har set forelagte til Omord- ning af Hærens Forplejningsvæsen, nemlig det for 1880—81, paakrævede ifølge Be- mærkningerne, der ledsagede det, en For- øgelse af 16,500 Kr.; men allerede det føl- gende Aar var Udgiftsforøgelsen steget til 26,000 Kr., og denne Udgiftsforøgelse blev senere staaende, indtil Forslaget sidste Gang kom frem under den forrige Krigsministers Re- gime i 1891—92. I de to Lovforslag, der- imod, der ere forelagte af den nuværende højtærede Krigsminister, dels i Aar og dels i Fjor, træves kun godt 17,500 Kr. Det er allerede en væsentlig Smødefommen. Jeg ser jo nok, at en Del af denne Nedgang fra 26,000 Kr. til 17,500 Kr. formodentlig skyldes den Omstændighed, at man i 1894 ved den da foretagne Hærløvsrevision alle- rede har faaet nogle af de Ønsker opfyldte, man havde søgt at faa opfyldte paa tidligere Lovforslag; men der bliver dog tilbage en Revision, som skyldes Forslagets fornyede Gennemarbejdelse, og som jo er opnaaet ved at forkorte Tjenestetiden for de værnepligtige